ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

(Πράξ. 6, 1—7).

Ἡ πρώτη Χριστιανικὴ Κοινότης.—Ἐκλογὴ τῶν ἑπτὰ διακόνων — Ἡ διάδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ — Ἡ Χριστιανικὴ ἀγάπη.

Δὲν παρῆλθον πολλαὶ ἡμέραι ἀφ' ὅτου ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἀμέσως ἡ θρησκεία τὴν ὁποίαν ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ μεγάλην διάδοσιν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν ὁλονὲν ἐπληθύνετο. Οἱ ἑκατὸν εἴκοσι ἀδελφοί, μετὰ τῶν ὁποίων οἱ Ἀπόστολοι ἐξέλεξαν τὸν Ματθίαν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Ἰούδα, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν κατέβη τὸ ἅγιον Πνεῦμα εἰς τοὺς Ἀποστόλους, ἐκέρδισαν ἄλλους τρισχιλίους, ὕστερον δὲ εἰς αὐτοὺς προσετέθησαν καὶ ἄλλοι καὶ τοιουτοτρόπως κατηρτίσθη ἡ πρώτη Χριστιανικὴ Κοινότης εἰς αὐτὴν τὴν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ὅμως ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν πιστῶν διόλου δὲν ἠμπόδιζεν αὐτοὺς νὰ ἐξακολουθῶσι τὸ παράδειγμα τοῦ Ἰησοῦ, νὰ ζῶσι δηλ. καὶ αὐτοὶ ὅλοι ὁμοῦ **ὡς μία οἰκογένεια.** Τοῦτο δὲ τὸ μανθάνομεν ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν Πράξεων, ὅπου λέγεται ὅτι **«πάντες οἱ πιστεύσαντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά·»** τουτέστι μεταξὺ τῶν πρώτων Χριστιανῶν καμμία διάκρισις πλουσίου καὶ πτωχοῦ δὲν ὑπῆρχε· καὶ οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ πλούσιοι ἦσαν ἴσοι πρὸς ἀλλήλους· τὰ κτήματα καὶ τὰ χρήματα τῶν πλουσίων τὰ ἐθεώρουν καὶ οἱ πτωχοὶ ὡς ἰδικά των. Πόσον εὐδαίμων καὶ μακαρία ἦτο ἡ πρώτη ἐκείνη Χριστιανικὴ οἰκογένεια, εἰς τὴν ὁποίαν πράγματι κατῴκει ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὴν ἦσαν καὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι, εἶχον καὶ αὐτοὶ τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας· Ἔλειπεν ὅμως ἀπὸ αὐτοὺς

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

ἡ φιλαυτία καὶ ὁ ἐγωϊσμός. Καὶ διὰ τοῦτο «οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι» τουτέστι κανεὶς δὲν ἔλεγεν ὅτι τὸ κτῆμά του εἶναι ἰδικόν του. Τοῦτο δὲ ἐγίνετο διότι οἱ μακάριοι ἐκεῖνοι ἄνδρες ἦσαν ἀληθεῖς Χριστιανοί. Τὴν **καινὴν ἐντολὴν,** τὴν ὁποίαν ἐδίδαξεν εἰς τὸν κόσμον ὁ ἀρχηγὸς τῆς πίστεώς μας ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, τὴν ἐντολὴν τῆς **ἀγάπης,** τὴν ἐφύλαττον μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην θρησκευτικὴν εὐλάβειαν. Ἠγάπων τοὺς ἀδελφούς των τόσον, ὅσον δύναται νὰ ἀγαπήσῃ τις τὸν ἴδιον ἑαυτόν του. Ἠγάπων μάλιστα τοὺς ἄλλους περισσότερον παρὰ τὸν ἑαυτόν των. Καὶ τὴν ἀγάπην των αὐτὴν τὴν ἐδείκνυον καὶ ἐξωτερικῶς. Δὲν ἤθελον π. χ. αὐτοὶ μὲν νὰ ἔχωσι κτήματα καὶ χρήματα καὶ νὰ ζῶσι καλῶς οἱ δὲ ἀδελφοί των νὰ στερῶνται. Διὰ τοῦτο δὲ ἀκριβῶς «τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις αὐτῶν ἐπίπρασκον καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι» καθὼς ἀναφέρει ἡ Ἁγία Γραφὴ· ἤτοι ἐπώλουν πᾶν ὅ,τι εἶχον καὶ τὰ χρήματα τὰ ἐμοίραζον εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς. Ἔπραττον μάλιστα καὶ κάτι περισσότερον. Δὲν τὰ ἐμοίραζον οἱ ἴδιοι, ἀλλὰ τὰ παρέδιδον εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἀποστόλων καὶ αὐτοὶ ἐφρόντιζον καὶ τὰ ἐξώδευον χάριν τῆς Ἀδελφότητος. Τοιουτοτρόπως δὲ εἰς τὴν εὐδαίμονα ἐκείνην Κοινότητα κανεὶς δὲν ἦτο πτωχὸς, κανεὶς δὲν ἐστερεῖτο. Ἐστρώνετο μία κοινὴ τράπεζα, εἰς τὴν ὁποίαν ἔτρωγον ὁμοῦ ὅλοι οἱ ἀδελφοί. Ἰδιαίτερον δὲ ταμεῖον ὑπῆρχε καὶ ἰδιαιτέρα ἐλαμβάνετο φροντὶς διὰ τὰ ἀπόκληρα τῆς τύχης, τὰς χήρας καὶ καὶ τὰ ὀρφανά. Ἄνθρωποι ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τῶν Ἀποστόλων ἐφρόντιζον περὶ αὐτῶν καὶ ἀπέστελλον τακτικῶς τὸ σιτηρέσιόν των. Δυστυχῶς ὅμως εἴτε διὰ τὸ πλῆθος τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν εἴτε καὶ διὰ πραγματικὴν μεροληψίαν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐφάνησαν ἐλλειπεῖς εἰς τὸ καθῆκόν των καὶ διὰ τοῦτο ἠγέρθησαν τὰ παράπονα καὶ οἱ γογγυσμοὶ, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸ σημερινὸν Ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα καὶ συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἐξελέγησαν οἱ ἑπτὰ διάκονοι.

Ὑπῆρχον μεταξὺ τῶν πιστῶν ἐκτὸς τῶν ἐντοπίων Ἑβραίων καὶ ἄλλοι Ἑβραῖοι ἀπὸ ἄλλα μέρη, οἱ ὁποῖοι ἦλθον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ νὰ ἑορτάσωσιν ἐκεῖ τὸ Πάσχα καὶ τὴν Πεντηκοστὴν, αἱ ὁποῖαι ἦσαν δύο μεγάλαι Ἑβραϊκαὶ ἑορταὶ, καὶ οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ εἶδον τὴν Ἀνάστασιν τοῦ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Κυρίου, τὴν κάθοδον τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ τόσα ἄλλα θαύματα ἐπίστευσαν καὶ ἔγιναν Χριστιανοί. Μερικοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν εἴτε διότι ἦσαν ἀπὸ μέρη Ἑλληνικὰ εἴτε καὶ διότι ὡμίλουν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἡ ὁποία κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο παγκόσμιος, ὠνομάζοντο ὑπὸ τῶν ἐντοπίων Ἑβραίων **Ἕλληνες** καὶ **Ἑλληνισταί**. Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ Ἑλληνισταὶ Ἑβραῖοι ἔκαμαν μίαν ἡμέραν παράπονα εἰς τοὺς Ἀποστόλους, διότι εἰς τὴν καθημερινὴν φροντίδα παρεβλέποντο αἱ ἰδικαί των χῆραι. Μόλις οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι ἤκουσαν τὰ παράπονα τῶν ἀδελφῶν καὶ ἔκριναν αὐτὰ δίκαια, προβαίνουσιν ἀμέσως εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ μετὰ πολλῆς ὅμως περισκέψεως καὶ συνέσεως. Δὲν διορίζουσιν αὐτοὶ τὰ κατάλληλα πρόσωπα, καίτοι καὶ τὸ δικαίωμα τὸ εἶχον καὶ τὰ πρόσωπα καλῶς τὰ ἐγνώριζον. Ἀλλὰ προσκαλοῦσιν ὅλον τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἰς μίαν γενικὴν, οὕτως εἰπεῖν, συνέλευσιν, καὶ εἰς αὐτοὺς ἀναθέτουσι τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων. Τοῦτο δὲ τὸ πράττουσι καὶ διὰ νὰ ἱκανοποιήσωσι τοὺς παραπονουμένους καὶ διὰ νὰ προλάβωσι πᾶν ἐν τῷ μέλλοντι παράπονον. Λέγουσι δὲ πρὸς αὐτοὺς τὰ ἑξῆς περίπου. Ἡμεῖς οἱ Ἀπόστολοι ἰδιαιτέραν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Κυρίου ἐντολὴν νὰ κηρύττωμεν τὸ Εὐαγγέλιον πάντοτε καὶ πανταχοῦ. Δὲν εἶναι λοιπὸν ὀρθὸν καὶ δίκαιον νὰ ἀφήσωμεν αὐτὸ τὸ πρώτιστον κοθῆκόν μας καὶ νὰ φροντίζωμεν διὰ φαγητὰ καὶ σιτηρέσια. Τὴν φροντίδα αὐτὴν πρέπει νὰ ἀναλάβωσιν ἄλλοι. Ἐξετάσατε καλῶς σεῖς οἱ ἴδιοι καὶ εὕρετε μεταξύ σας ἑπτὰ ἄνδρας καταλλήλους διὰ τὸ ἔργον τοῦτο. Οἱ ἄνδρες οὗτοι πρέπει νὰ ἦναι ἀνεγνωρισμένης ἀξίας καὶ ἱκανότητος, νὰ ἦναι πλήρεις Πνεύματος ἁγίου καὶ νὰ ἔχωσι τὴν εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν ἀπαιτουμένην σύνεσιν καὶ ἐμπειρίαν. Ἑπτὰ λοιπὸν τοιούτους ἄνδρας ὑποδείξατε εἰς ἡμᾶς διὰ νὰ τοὺς διορίσωμεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην. Ἡμεῖς δὲ θὰ καταγινώμεθα εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὸ θεῖον κήρυγμα. Ἔθεσε δὲ ὡς πρῶτον τὴν **προσευχὴν,** διὰ νὰ δείξῃ τὴν μεγάλην αὐτῆς σημασίαν. Μάλιστα ἐνταῦθα ἡ λέξις δὲν σημαίνει τὴν κατ' ἰδίαν προσευχὴν τοῦ χριστιανοῦ, ἀλλὰ τὴν ἐν γένει θείαν λατρείαν, τὰς κοινὰς τῶν χριστιανῶν προσευχὰς, τὰ Μυστήρια τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, ἡ τέλεσις τῶν ὁποίων ἦτο ἔργον τῶν Ἀποστόλων καὶ μόνων τῶν Ἀποστόλων.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Ὅλη ἡ ὁμήγυρις τῶν πιστῶν ἐπεδοκίμασε τοὺς λόγους τούτους τῶν Ἀποστόλων καὶ ἀμέσως προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν **ἑπτὰ διακόνων**, τοὺς ὁποίους καὶ παρουσίασαν εἰς τοὺς Ἀποστόλους. Οὗτοι δὲ ἀφοῦ προσευχήθησαν εἰς τὸν Θεὸν καταλλήλως, ἐχειροτόνησαν αὐτοὺς διακόνους, τουτέστι βοηθοὺς αὐτῶν ἐν πάσῃ ὑλικῇ καὶ πνευματικῇ ὑπηρεσίᾳ. Τοιουτοτρόπως δὲ, ἀρθείσης πλέον ἐκ τοῦ μέσου πάσης ἀφορμῆς παραπόνου, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ διεδίδετο ὁλονὲν εἰς μεγαλείτερον κύκλον ἐν αὐτῇ τῇ Ἱερουσαλήμ. Μεταξὺ τῶν πιστευόντων μάλιστα ἦσαν καὶ πολλοὶ Ἑβραῖοι ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐπείσθησαν ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Μεσσίας καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Ἐκ τοῦ σημερινοῦ Ἀποστολικοῦ ἀναγνώσματος διδασκόμεθα τὰ ἑξῆς σπουδαιότατα διδάγματα.

1,). Ὅτι ὀφείλομεν ὅλοι, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν πρώτων Χριστιανῶν νὰ φροντίζωμεν διὰ τὰ ἀπόκληρα τῆς τύχης, τὰς χήρας δηλονότι καὶ τὰ ὀρφανά. Τίς οἶδεν ἐὰν ἀπὸ τὸ ἀσθενὲς ἐκεῖνο πλάσμα ἀφῄρεσε τὸν προστάτην του ὁ Θεὸς μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ δοκιμάσῃ κατὰ πόσον ἡμεῖς φυλάττομεν τὰς ἐντολάς του; Τίς οἶδεν ἐὰν τὸ ὀρφανὸν, τὸ ὁποῖον μὲ ἀθῶον παιδικὸν δάκρυον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ζητεῖ τὴν προστασίαν μας, δὲν μᾶς τὸ ἔστειλεν ὁ Θεὸς, διὰ νὰ ἔχῃ κατόπιν τὴν πρὸς αὐτὸ διαγωγήν μας ὡς μέτρον μὲ τὸ ὁποῖον νὰ μᾶς κρίνῃ;

2.), Ὅτι ἕκαστος ἐξ ὑμῶν εἴτε κληρικὸς εἶναι εἴτε λαϊκὸς ὀφείλει νὰ προσέρχηται τακτικῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅπου τελεῖται ἡ κοινὴ προσευχὴ καὶ τὸ θεῖον Κήρυγμα, καθὼς ἔπραττον τοῦτο οἱ μακάριοι ἐκεῖνοι τῶν πρώτων χρόνων Χριστιανοὶ μετὰ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, «προσκαρτεροῦντες τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου», ἵνα τοιουτοτρόπως γίνωμεν ἄξιοι ἐκείνων ἀπόγονοι καὶ διάδοχοι. Γένοιτο.

20 Ἀπριλίου 1903.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА

02/09/25
902690
НБ ОНУ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА